

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1660/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Слађане Накић Момировић, Добриле Страјина, Марине Милановић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., кога заступа Бранко Алексић, адвоката из ..., против туженог Јавне медијске установе Радио телевизија Србије, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 364/2019 од 05.12.2019. године, у седници већа одржаној 27.08.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 364/2019 од 05.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 364/2019 од 05.12.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду 9 П1 802/18 од 05.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због мање исплаћених зарада исплати износ од 113.186,90 динара за период од јануара 2015. године закључно са фебруаром 2018. године, у месечним износима са законском затезном каматом који су ближе наведени у изреци, а ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.030,00 динара у року од 15 дана од дана достављања писаног отправака пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 364/2019 од 05.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду 9 П1 802/18 од 05.11.2018. године, а ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени није доставио суд одговор на ревизију.

Полазећи од разлога због којих је тужилац изјавио ревизију, Врховни касациони суд је најпре размотрио да ли ревизију треба изузетно дозволити у смислу одредаба члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Предмет спора у овом случају је потраживање тужиоца на име накнаде штете због мање исплаћених зарада у периоду од јануара 2016. закључно са фебруаром 2018. године. Нижестепени судови су тужбени захтев одбили наставши да је у спорном периоду тужиочева зарада правилно умањивана за 10% на основу одредаба члана 5. Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“ бр. 116/14).

По налажењу Врховног касационог суда, погрешно становиште тужиоца да се одредбе наведеног закона не односе на запослене у јавним медијским сервисима јер средства за своје финансирање обезбеђују наплатом таксе која не може бити јавни приход. Врховни касациони суд указује на то да, сагласно одредбама члана 35. став 1. и члана 36. став 1. тачка 2) Закона о јавним медијским сервисима („Службени гласник РС“, бр. 83/14... 108/16), Република Србија обезбеђује стабилно и довољно финансирање основне делатности јавног медијског сервиса из средстава буџета. Дакле, јавни медијски сервис јесте корисник јавних средстава у смислу Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава, с тим што коришћење буџетских средстава не сме да утиче на његову уређивачку независност и институционалну аутономију.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о дозвољености посебне ревизије имао у виду и то да ревидент није доставио доказе о неуједначеној судској пракси у предметима са истим или битно сличним чињеничним и правним основом, као и да се не ради о правном питању које треба размотрити у општем интересу или у интересу равноправности грађана.

Испитујући дозвољност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 05.03.2018. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена. Врховни касациони суд је стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка из става трећег изреке је донета применом члана 163. став 2. у вези члана 153. ЗПП, имајући у виду неуспех ревидента у овом поступку.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић